

боледува: тя става отпусната, нервна, страхлива и се крие въ храститѣ, въ тревата, изъ листака. Тя чувствува своята слабостъ и се страхува да се издаде и затова не само че не пѣе, но не издава дори и писъкъ.

Въ 2—3 недѣли всичкитѣ стари пера падатъ отъ птицитѣ и вмѣсто тѣхъ израства имъ нова премѣна. У много птици тази нова премѣна е съ много по-други шарки отъ пролѣтѣта: много птички, които напролѣтъ сж били облѣчени въ пѣстри красиви пера, сега сж ги замѣнили съ скромно есенно облѣкло, съ сивъ или кафявъ тонъ. Пъкъ и то повече допада на птицитѣ: напролѣтъ и лѣте зеленитѣ листа и трева даватъ добра и сигурна закрила на птицата, колкото и ярко да е била тя нашарена. Безбройнитѣ цвѣтя, още по-ярко обагрени отъ нейнитѣ пера, пѣстрятъ зеленината на гори и ливади; пѣхне се птичката подъ храстъ, въ шумалака, или тревуляка, закрие се отъ цвѣтята — и измами хищника.

Съвсемъ не е така на есень. Увѣхнаха и клюмнаха тревитѣ, пожълтѣха и окапаха листата отъ дърветата, оголѣ и гората и полето. Нѣма кжде да намѣри защита пѣстрата красива птичка, а очитѣ на нейнитѣ врагове сж будни. Значи, колкото по-скромно е есенното облѣкло на птицата, колкото повече то се слива по боя съ жълтината на листата и съ сиво-кафявата трева и почва, толкова по-добре за нея.

Като се преоблѣкатъ въ есенна премѣна, птицитѣ ставатъ пакъ бодри. Преобличането ги отслабва, затова когато се свърши, тѣ добиватъ голѣмъ апетитъ, като у хората, когато оздравѣятъ отъ нѣкоя болестъ. За сега още се намира храна; но все пакъ